

MINISTERIET FOR FAMILIE-
OG FORBRUGERANLIGGENDER

FAMILIESTYRELSEN

Den 20. oktober 2006
J.nr.: 06-0800-00110
Sagsbehandler: Harald Ørsted Hansen

Eksempler på anvendelsen af forordning (EF) nr. 2201/2003 (den nye Bruxelles II-forordning) med de ændringer der følger af forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2201/2003 for så vidt angår kompetence og om indførelse af lovvalgsregler i ægteskabssager (KOM (2006) 399 endelig)

Eksempel 1: Et dansk-belgisk par, der bor i Belgien*

En belgisk mand og en dansk kvinde bliver gift i Belgien, hvor de får et barn. Efter 15 års bopæl i Belgien beslutter ægteparret, at de vil skilles. Kvinden tager tilbage til Danmark.

Efter forordningen med de foreslåede ændringer	Efter gældende ret
<u>Kompetence:</u> Ægteparret kan aftale, at sagen skal behandles i enten Danmark eller Belgien. Hvis ægtefællerne intet har aftalt, vil retstilstanden være den samme som beskrevet under gældende ret. <u>Lovvalg:</u> Ægteparret kan aftale, at loven i enten Danmark eller Belgien skal finde anvendelse. I mangel af aftalt lovvalg behandles sagen efter loven i Belgien, også selvom sagen behandles i Danmark.	<u>Kompetence:</u> Kvinden vil kunne anlægge sag om separation og skilsmisse i Belgien. Efter 6 måneders ophold i Danmark vil hun endvidere kunne anlægge sådan en sag i Danmark. <u>Lovvalg:</u> Hvis sagen behandles i Belgien, følger det af belgisk ret, at ægteparret kan aftale, at loven i enten Danmark eller Belgien skal finde anvendelse. I mangel af aftalt lovvalg behandles sagen efter loven i Belgien. Hvis sagen behandles i Danmark, afgøres den efter dansk ret. Ægtefællerne har ikke mulighed for at aftale, at sagen skal afgøres efter belgisk ret.

** Der er i eksemplet set bort fra det danske forbehold. Oplysningerne om gældende lovgivning i Belgien stammer fra "Commission staff working document – Impact assessment (SEC(2006) 949)".*

Eksempel 2: Et polsk ægtepar, hvor manden tager til Danmark for at arbejde*

Et polsk ægtepar, der har været gift i tyve år, bor i Polen med deres børn. Manden flytter til Danmark for at arbejde i en periode. Efter to år ønsker han skilsmisse hurtigst muligt.

Hustruen ønsker ikke skilsmisse; hvis de skal skilles, ønsker hun sagen behandlet efter polsk ret, hvor skilsmissebetingelserne er strengere end i Danmark. Det kræves bl.a., at det fastslås, at ægteskabet er gået fuldstændig i stykker og ikke kan ”repareres”.

Efter forordningen med de foreslåede ændringer	Efter gældende ret
<u>Kompetence:</u> Ægteparret kan aftale, at sagen skal behandles i enten Danmark eller Polen. Hvis ægtefællerne intet har aftalt, vil retstilstanden være den samme som beskrevet under gældende ret. <u>Lovvalg:</u> Ægteparret kan aftale, at polsk ret finder anvendelse. Hvis sagen behandles i Danmark, kan de endvidere aftale, at dansk ret skal finde anvendelse. I mangel af aftalt lovvalg behandles sagen efter polsk ret, også selvom sagen behandles i Danmark.	<u>Kompetence:</u> Manden kan anlægge sagen i Danmark eller Polen. <u>Lovvalg:</u> Hvis sagen behandles i Danmark, afgøres den efter dansk ret, hvorefter en ægtefælle altid har krav på separation og efter et års separationstid har krav på skilsmisse, uanset den anden ægtefælles protest. Hvis sagen behandles i Polen afgøres den efter polsk ret, jf. ovenfor.

** Der er i eksemplet set bort fra det danske forbehold. Oplysningerne om gældende lovgivning i medlemsstaterne stammer fra ”Commission staff working document – Impact assessment (SEC(2006) 949)” samt ”Grønbog om lovvalg og kompetence i skilsmissesager (KOM (2005) 82 endelig)”.*

Eksempel 3: Et italiensk ægtepar, der bor i Tyskland*

Et italiensk ægtepar har boet 20 år i Tyskland og føler sig fuldt integreret i det tyske samfund. Da deres børn er blevet voksne, bliver ægteparret enige om at blive skilt. De ønsker at blive skilt i henhold til loven i Tyskland, som de føler sig tættest knyttet til, og hvor skilsmisse kun kræver et års separation, når begge parter er enige herom, sammenlignet med tre års separation i henhold til italiensk ret.

Efter forordningen med de foreslåede ændringer	Efter gældende ret
<u>Kompetence:</u> Ægtefællerne kan aftale, at sagen skal behandles i enten Italien eller Tyskland. Hvis ægtefællerne intet har aftalt, vil retstilstanden være den samme som beskrevet under gældende ret. <u>Lovvalg:</u> Ægteparret kan aftale, at enten loven i Italien eller Tyskland skal finde anvendelse.	<u>Kompetence:</u> Ægtefællerne vil kunne anlægge sagen i enten Italien eller Tyskland. <u>Lovvalg:</u> Hvis sagen behandles i Tyskland eller Italien, vil lovvalget blive afgjort efter de tyske henholdsvis de italienske lovvalsregler.

I mangel af aftale om lovvalg afgøres sagen efter loven i den stat, hvor ægtefællerne har deres fælles sædvanlige opholdssted, som i dette tilfælde er Tyskland, uanset om sagen behandles i Tyskland eller Italien.	Begge regelsæt tager udgangspunkt i loven i det land, hvor begge ægtefæller er statsborgere. Som udgangspunkt vil sagen derfor blive afgjort efter italiensk ret.
--	---

** Oplysningerne om gældende lovgivning i medlemsstaterne stammer fra "Commission staff working document – Impact assessment (SEC(2006) 949)" samt "Grøn bog om lovvalg og kompetence i skilsmisssager (KOM (2005) 82 endelig)".*